(1)

Chambre des Représentants

1 OCTOBRE 1946.

PROPOSITION DE LOI

réglant le statut des prisonniers de guerre.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La législation n'a jamais traité le prisonnier de guerre comme le combattant qui a poursuivi la lutte sans tomber entre les mains de l'ennemi. C'est justice. Car l'armée doit se garantir contre toute reddition injustifiée d'officiers ou de soldats qui ne peuvent se rendre qu'après épuisement de tous leurs moyens de défense.

La reddition du 28 mai 1940 a toutefois, dans notre histoire, un caractère spécial. Elle eut pour effet de livrer à l'ennemi des prisonniers de guerre tombés globalement en son pouvoir après la cessation complète et instantanée des opérations militaires sur la totalité du front de combat en Belgique.

De plus, une grande partie des combattants ayant été libérés en application de la politique de division vainement tentée par l'ennemi, le sort de ceux qui ont subi la captivité en Allemagne n'en a été que moralement plus pénible en même temps que plus hautement symbolique : les prisonniers de guerre ont attesté qu'à côté des formations combattantes belges à l'étranger et de la Résistance en pays occupé, la Belgique demeurait en guerre.

Il convient de tenir compte de ces circonstances pour déterminer la position qu'occupent dans la Nation les Prisonniers de Guerre de 1940-1945.

Il importe toutefois de bien préciser que les compensations consenties constituent une mesure spéciale, exceptionnellement motivée par les raisons précitées, et d'éviter

Kamer der Volksvertegenwoordigers

1 OCTOBER 1946.

WETSVOORSTEL

tot regeling van het statuut der krijgsgevangenen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

De wetgeving heeft den krijgsgevangene nooit op dezelfde wijze behandeld als den strijder, die den strijd heeft voortgezet zonder in de handen van den vijand te vallen. Dit is niet meer dan billijk, vermits het leger zich dient te beveiligen tegen iedere niet gerechtvaardigde overgave van officieren of soldaten, die zich alleen mogen overgeven, nadat zij al hun verdedigingsmiddelen hebben aangewend.

De overgave van 28 Mei 1940 is, nochtans, in onze geschiedenis, van bijzonderen aard. Zij had ten gevolge, dat krijgsgevangenen, die in groepen in de handen van den vijand vielen, na het volledig en plotseling staken van de militaire verrichtingen op het geheele gevechtsfront in België, aan den vijand werden overgeleverd.

Bovendien, daar een groot deel der strijders werd vrijgelaten, bij toepassing van de politiek van verdeeldheid die tevergeefs door den vijand werd gevoerd, was het lot van hen die in Duitschland de gevangenschap moesten ondergaan zedelijk gesproken des te pijnlijker, en tegelijk van een des te hoogere symbolische waarde : de krijgsgevangenen hebben het bewijs geleverd, dat België, naast de strijdende Belgische formaties in het buitenland en buiten den Weerstand in het bezette gebied, nog steeds in oorlog was.

Er dient rekening te worden gehouden met die omstandigheden om de plaats te bepalen, die de Krijgsgevangenen van 1940-1945 in de Natie bekleeden.

Er dient, evenwel, duidelijk te worden verklaard, dat de toegestane schadeloosstellingen een bijzonderen maatregel uitmaken, die bij uitzondering door bovengenoemde

qu'un texte légal ne puisse modifier en quoi que ce soit la notion du devoir au combat tel qu'il est défini par les plus saines et les plus anciennes traditions militaires. Toute ambiguïté à ce sujet serait dangereuse pour l'avenir.

Tel est l'objet de la présente proposition de loi.

La place que le Législateur fait aux Prisonniers de Guerre de 1940-1945 ne sera conférée qu'à ceux qui en sont dignes. C'est ce que font apparaître les articles 1 et 3 de la loi.

L'article 2 énumère les personnes qu'il est juste d'assimiler aux Prisonniers de Guerre internés en Allemagne.

L'article 4 fournit à l'ancien Prisonnier de Guerre le moyen d'établir à tout instant la preuve de sa qualité et de ses états de service grâce à un document officiel et personnel.

L'article 5 fixe la position militaire occupée par le Prisonnier de Guerre de 1940-1945 pendant sa captivité. Il règle l'admission au traitement du militaire soldé.

L'article 6 accorde l'octroi aux militaires d'une indemnité mensuelle représentative des indemnités de marche et de séparation que le Gouvernement, par une décision prise à Londres le 18 mai 1943, a reconnues aux Prisonniers de Guerre.

L'article 7 fixe le dédommagement qui vient en compensation des pertes subies pendant la captivité et dont le résultat se chiffre par la disparition du patrimoine et la perte de la situation. Il faut cependant reconnaître que, dans l'avenir, le préjudice se marquera par une diminution de la capacité de travail et de rendement. En définitive, elle se soldera par une diminution de la pension de vieillesse que le prisonnier aurait pu acquérir. Pour le remettre à cet égard sur le même pied que le citoyen resté au Pays, il a été prévu une rente de captivité basée sur la durée de celle-ci. Elle est accordée à tous les prisonniers parce que les six premiers mois de captivité se situent parmi les plus durs à supporter et parmi ceux qui frappèrent le plus le prisonnier dans sa santé.

Les articles 8,9,11 et 12 énoncent les dispositions qui constituent la sauvegarde des anciens prisonniers de guerre de 1940-1945, membres à un titre quelconque, et quel que soit leur rang, d'un service appartenant aux organismes civils, judiciaires ou militaires émargeant directement ou indirectement à un budget public. Le principe de ces dispositions consiste à proclamer la continuité des services accomplis pendant la captivité. Il renvoit, pour les détails qui y trouveraient déjà leur solution, à la loi du 3 août 1919.

Quant à l'article 13, son but est d'accorder aux anciens prisonniers de guerre de 1940-1945, éprouvés physiquement, le bénéfice de la présomption d'origine. Le contrôle permanent des médecins militaires n'aurait pas manqué de les déclarer inaptes au service militaire en mai 1940,

redenen wordt verantwoord. Men dient eveneens te vermijden dat een wettekst, in om het even welk opzicht, het begrip van den plicht in het gevecht, zooals het wordt vastgelegd door de gezondste en de oudste militaire tradities, zou kunnen wijzigen. Iedere dubbelzinnigheid, in dit verband, zou gevaarlijk zijn voor de toekomst.

Dat is het doel van onderhavig wetsvoorstel.

De plaats, die de Wetgever inruimt voor de Krijgsgevangenen van 1940-1945, zal alleen worden toegekend aan hen, die het verdienen. Dit blijkt uit de artikelen 1 en 3 der wet.

Artikel 2 geeft een opsomming van de personen, die billijkheidshalve dienen te worden gelijkgesteld met de in Duitschland geïnterneerde Krijgsgevangenen.

Artikel 4 verleent aan den vroegeren Krijsgevangene het middel om op ieder oogenblik, dank zij een officieel en persoonlijk stuk, het bewijs voor te leggen van zijn hoedanigheid en dienststaat.

Artikel 5 bepaalt den militairen staat van den Krijgsgevangene van 1940-1945 tijdens zijn gevangenschap Het regelt de toelating tot de wedde van den soldijtrekkenden militair.

Artikel 6 verleent aan de militairen een maandelijksche vergoeding, die de marsch- en scheidingsvergoeding vertegenwoordigt, die door een beslissing, genomen te Londen op 18 Mei 1943, aan de Krijgsgevangenen werd toegekend.

Artikel 7 stelt de schadeloosstelling vast, die als vergoeding geldt voor de tijdens de gevangenschap geleden verliezen, die geleid hebben tot het verdwijnen van hun bezit en tot het verlies van hun positie. Men dient evenwel toe te geven, dat het geleden nadeel in de toekomst zal aanleiding geven tot een vermindering van het arbeidsvermogen en van het rendement, die ten slotte een vermindering zal teweegbrengen van het ouderdomspensioen, dat de krijgsgevangene zou verkregen hebben. Ten einde hem, in dit opzicht, op denzelfden voet te plaatsen als degenen, die in het land gebleven zijn, werd een gevangenschapsrente voorzien, die berust op den duur van deze gevangenschap. De rente wordt verleend aan alle krijgsgevangenen, omdat de eerste zes maanden gevangenschap de hardste zijn en den krijgsgevangene het meest in zijn gezondheid aantastten.

Artikelen 8, 9, 11 en 12 bevatten de bepalingen die strekken tot de vrijwaring der gewezen krijgsgevangenen van 1940-1945 die, in welke hoedanigheid ook en welk ook hun rang weze, lid zijn van een dienst, deel uitmakend van de burgerlijke, gerechtelijke of militaire organismen, die rechtstreeks of onrechtstreeks afhangen van een openbare begrooting. Principieel willen deze bepalingen het bestendig karakter van de gedurende de gevangenschap bewezen diensten doen uitschijnen. Voor de bijzonderheden, die reeds een oplossing zouden gevonden hebben, wordt verwezen naar de wet van 3 Augustus 1919.

Wat artikel 13 betreft, het heeft ten doel aan de gewezen krijgsgevangenen van 1940-1945, die physisch werden getroffen, het voordeel te verleenen van den vermoedelijken oorsprong. De bestendige contrôle der legerartsen zou hen zeker in Mei 1940 ongeschikt voor den legerdienst

s'ils n'avaient été exempts d'affections. Ils seront donc réputés, sauf preuve du contraire, comme étant exempts de blessures, traumatismes ou maladies au moment de la capture.

Le Gouvernement a cherché à améliorer la politique sociale de l'ancien mobilisé de 1914-1918. Il faut éviter que l'ancien prisonnier de guerre de 1940-1945 ne trouve, dans le délaissement dont il se verrait l'objet un motif d'amertume. Les dispositions de la législation visées à l'article 15 doivent donner, à ceux qui en réclament le bénéfice, le goût d'une activité productive et la possibilité de l'exercer sur base de sérieuses connaissances professionnelles.

La position occupée pendant la captivité et les conséquences en résultant pour la rémunération ayant été définies à l'article 5, ainsi que les conditions de la remise au travail après le rapatriement, il reste à fixer la forme sous laquelle seront dédommagés ceux qui ont supporté, par obligation, cinq années de captivité.

La notion reprise dans cette proposition est celle de chevrons marquant la durée de la prestation accomplie.

Aussi, les articles 6 et 7 ont-ils trait à l'attribution de chevrons de captivité de 1940-1945 et d'une rente viagère afférente à ces chevrons.

Si le temps intervenant pour le calcul des services donnant droit aux chevrons de captivité de 1940-1945 ne commence qu'à partir du 28 mai 1940 (art. 19), c'est pour marquer que ces chevrons s'appliquent à une captivité d'une nature particulière conférant en quelque sorte aux prisonniers de la dernière guerre le caractère d'otages de la Nation. Le mode de calcul adopté pour le temps de captivité à partir du 1er décembre 1944 se justifie par le souci de ne pas compliquer la supputation des services du deuxième trimestre de 1945, pendant lequel les libérations s'effectuèrent dans des conditions très variables d'une zone à l'autre.

Anciens Prisonniers de Guerre de 1914-1918 ou de 1940-1945, les signataires de la présente proposition osent espérer que le Parlement procédera à un examen rapide et à une discussion bienveillante des dispositions qui en font l'objet.

hebben verklaard, indien zij niet vrij van kwalen waren geweest. Zij zullen dus, tot levering van het tegenbewijs, beschouwd worden als vrij van kwetsuren, traumatismen of ziekten op het oogenblik der gevangenneming.

De Regeering heeft getracht, de sociale politiek, die ten aanzien van den gewezen gemobiliseerde van 1914-1918 werd gevoerd, te verbeteren. Men dient te vermijden, dat de gewezen krijgsgevangene van 1940-1945, doordat hij aan zijn lot wordt overgelaten, een reden tot bitterheid zou hebben. De bepalingen van de bij artikel 15 bedoelde wetgeving, dienen aan hen die er het voordeel van eischen deń lust te geven tot een productieve bedrijvigheid en de mogelijkheid om deze uit te oefenen, op grond van een ernstige beroepskennis.

Na de positie die tijdens de gevangenschap werd bekleed en haar gevolgen met het oog op de bezoldiging bij artikel 5 te hebben vastgesteld en na de voorwaarden van de wedertewerkstelling na de repatriëering te hebben bepaald, dient ten slotte de vorm te worden vastgesteld, waarin zij die verplicht werden vijf jaren gevangenschap te verdragen, zullen schadeloos gesteld worden.

Het begrip, dat in onderhavig voorstel opnieuw wordt opgenomen, is dat van de strepen, die den duur der geleverde prestatie bepalen.

Artikelen 6 en 7 slaan dan ook op het toekennen der gevangenschapstrepen van 1940-1945 en van een lijfrente, overeenkomend met bedoelde strepen.

Indien de tijd, in aanmerking komend voor de berekening der diensten, die recht geven op de gevangenschapstrepen van 1940-1945 slechts aanvangt op 28 Mei 1940 (art. 19) dan is dit om er op te wijzen, dat bedoelde strepen betrekking hebben op een gevangenschap van bijzonderen aard, die aan de krijgsgevangenen van den jongsten oorlog eenigszins het karakter verleent van gijzelaars van de Natie. De voor den duur der gevangenschap van 1 December 1944 af aangenomen wijze van berekening wordt verantwoord door de zorg, de berekening van de diensten van het tweede trimester van 1945, tijdens hetwelk de omstandigheden van de vrijlatingen, van het eene tot het andere gebied, in ruime mate verschilden, niet ingewikkeld te maken.

De onderteekenaars van onderhavig voorstel, gewezen Krijgsgevangenen van 1914-1918 of van 1940-1945, durven hopen, dat het Parlement een spoedig onderzoek en een welwillende bespreking zal wijden aan de bepalingen, die er het voorwerp van uitmaken

Ch. du BUS de WARNAFFE,

PROPOSITION DE LOI

TITRE I

Dispositions générales.

ARTICLE PREMIER.

Les dispositions de la présente loi s'appliquent aux anciens prisonniers de guerre 1940-1945 qui ont supporté la captivité en Allemagne et qui ont fait preuve d'une conduite irréprochable pendant la campagne et pendant la captivité — ou sous l'occupation, si leur captivité a été écourtée pour une raison honorable.

ART. 2.

Sont assimilés aux prisonniers de guerre et soumis aux mêmes conditions :

a) les Belges qui faisaient partie, entre le 1er septembre 1939 et la fin de la lutte militaire contre l'Allemagne, d'une armée alliée et qui ont été faits prisonniers au titre de combattants; pour bénéficier des avantages de la présente loi, ils devront toufois faire la preuve qu'ils ne jouissent et ne pourront jouir d'avantages similaires de la part du pays qu'ils ont servi militairement;

b) les Belges de 16 à 45 ans qui ont répondu, le 10 mai 1940, à l'appel du Gouvernement et qui ont été emmenés comme prisonniers de guerre; la qualité militaire leur sera reconnue à la date de leur capture;

c) les militaires belges internés en pays neutre en raison d'une évasion tentée pour rejoindre des forces combattantes.

ART. 3.

Le Ministre de la Défense Nationale appréciera, dans chaque cas, si les conditions stipulées à l'article 1er sont remplies. Il pourra priver de tout ou partie des avantages conférés par la présente loi les anciens prisonniers de guerre 1940-1945 qui ne les réunissent pas.

ART. 4.

Il est créé une carte spéciale dénommée « Carte du Prisonnier de Guerre de 1940-1945 » conférée aux prisonniers remplissant les conditions prévues aux articles 1er, 2 et 3 de la présente loi.

Le Ministre de la Défense Nationale fixera les modalités relatives à l'établissement et à l'octroi de la carte.

WETSVOORSTEL

TITEL I.

Algemeene Bepalingen.

EERSTE ARTIKEL.

De bepalingen van deze wet zijn van toepassing op de gewezen krijgsgevangenen van 1940-1945, die de gevangenschap in Duitschland hebben doorstaan en tijdens den veldtocht en de gevangenschap- of tijdens de bezetting, indien hun gevangenschap om een eervolle reden werd verkort — blijk hebben gegeven van een onberispelijk gedrag.

ART. 2.

Worden gelijkgesteld met de krijgsgevangenen en onderworpen aan dezelfde voorwaarden :

a) De Belgen die, tusschen 1 September 1939 en het einde van den militairen strijd tegen Duitschland, deel uitmaakten van een geallieerd leger en die in de hoedanigheid van strijder werden gevangengenomen; om de voordeelen van deze wet te genieten, dienen zij, evenwel, het bewijs te leveren dat zij geen gelijkaardige voordeelen genieten en zullen kunnen genieten vanwege het Land dat zij als militairen hebben gediend.

b) De Belgen van 16 tot 45 jaar, die op 10 Mei 1940 gevolg hebben gegeven aan den oproep van de Regeering en die als krijgsgevangenen werden weggevoerd; de hoedanigheid van militair zal hun worden toegekend op het oogenblik van hun gevangenneming.

c) De Belgische militairen die in een onzijdig land werden geïnterneerd wegens een poging tot ontvluchting om zich bij strijdende formaties te vervoegen.

ART. 3.

De Minister van Landsverdediging oordeelt, voor ieder geval, of de bij het eerste artikel bepaalde voorwaarden zijn vervuld. Hij kan aan de gewezen krijgsgevangenen van 1940-1945, die deze voorwaarden niet vervullen, de door deze wet verleende voordeelen geheel of ten deele ontzeggen.

ART. 4.

Er wordt een bijzondere kaart ingevoerd, genaamd « Kaart van den Krijgsgevangene 1940-1945 », die verleend wordt aan de krijgsgevangenen, die de bij de artikelen 1, 2 en 3 van deze wet voorziene voorwaarden vervullen.

De Minister van Landsverdediging stelt de modaliteiten vast voor het opmaken en het toekennen van de kaart.

ART. 5.

Le temps passé en captivité en 1940-1945 compte comme service effectif à l'Armée mobilisée donnant droit au traitement.

Le passage du régime de la solde à celui du traitement se fera à partir du 1er juin 1940. Les services accomplis sous le régime de la solde n'entreront pas en ligne de compte pour la détermination du premier traitement et des augmentations intercalaires.

ART. 6.

Les anciens prisonniers de guerre recevront une dotation calculée sur la base de 500 francs par mois de captivité, quels que soient le grade et la catégorie de l'intéressé. Celle-ci sera octroyée sur sa demande, mais sans conditions. Elle sera accordée sous forme de Fonds d'Etat dont l'escompte sera réglementé par la Caisse d'Epargne.

ART. 7.

Il est institué, en faveur des prisonniers de guerre 1940-1945, une rente viagère de captivité.

Cette rente sera de 500 francs par semestre de captivité.

La première tranche de 500 francs sera acquise à tout prisonnier de guerre comptant au minimum trois mois de captivité. Elle prendra cours, en principe, à partir du jour où le bénéficiaire aura atteint l'âge de la pension ou à 55 ans, si l'intéressé ne bénéficie pas d'une pension.

Les mois de présence sont comptés à trente jours.

La période d'éloignement du pays comptant pour le calcul du temps donnant droit à cette rente va du 28 mai 1940 au 28 mai 1945.

Le temps de captivité du prisonnier qui était interné en Allemagne à la date du 1er juillet 1940 lui sera compté à partir du 28 mai 1940.

A partir du 1er juillet 1940, ce temps lui sera compté depuis le premier jour du mois qui suit la date de son internement.

A partir du 1er décembre 1944, toute captivité d'au moins trois mois comptera pour un semestre.

ART. 8.

Les ayants droit du prisonnier décédé en captivité ont droit aux arriérés de traitement et aux indemnités revenant au défunt. Ces arriérés sont dus jusqu'à la fin du mois au cours duquel est survenu le décès. Pour le surplus, sa veuve et ses enfants bénéficieront des avantages reconnus aux veuves et aux orphelins de guerre. Il en sera de même pour les ascendants, si le défunt était célibataire et soutien de famille, ou divorcé sans enfants.

ART. 5.

De tijd, in 1940-1945 in gevangenschap doorgebracht, telt als werkelijke dienst in het gemobiliseerd Leger en geeft recht op de wedde.

De overgang van het soldij- naar het weddestelsel geschiedt op 1 Juni 1940. De onder het soldijstelsel bewezen diensten komen niet in aanmerking voor het vaststellen van de eerste wedde en van de tusschenin toegekende verhoogingen.

ART. 6.

De gewezen krijgsgevangenen ontvangen een begiftiging, berekend op grondslag van 500 frank per maand gevangenschap, afgezien van den graad en de categorie van den belanghebbende. De begiftiging wordt toegekend op aanvraag, maar zonder voorwaarden. Zij wordt verleend in den vorm van Staatsfondsen, waarvan het disconto wordt gereglementeerd door de Spaarkas.

ART. 7.

Ten bate van de krijgsgevangenen van 1940-1945, wordt een gevangenschapslijfrente ingesteld.

Deze rente bedraagt 500 frank per semester gevangenschap.

De eerste schijf van 500 frank wordt toegewezen aan ieder krijgsgevangene, die ten minste 3 maanden gevangenschap telt. Zij gaat, in beginsel, in den dag, waarop de begunstigde den leeftijd van zijn oppensioenstelling heeft bereikt of op 55-jarigen leeftijd, indien de belanghebbende geen pensioen geniet.

De maanden aanwezigheid worden op dertig dagen berekend.

De periode van afwezigheid buiten het land, die in aanmerking komt voor de berekening van den tijd die recht geeft op bedoelde rente, loopt van 28 Mei 1940 tot 28 Mei 1945.

De tijd der gevangenschap van den krijgsgevangene, die op 1 Juli 1940 in Duitschland geïnterneerd was, wordt berekend van 28 Mei 1940 af.

Van 1 Juli 1940 af, wordt deze tijd berekend van den 1sten dag af van de maand, volgend op den datum van zijn interneering.

Van 1 December 1944 af, telt iedere gevangenschap van ten minste drie maanden voor een semester.

ART. 8.

De rechthebbenden van den in gevangenschap overleden krijgsgevangene hebben recht op de achterstallige wedde en op de vergoedingen die den overledene toekomen. Deze achterstallen zijn verschuldigd tot het einde van de maand gedurende dewelke het overlijden plaats greep. Bovendien genieten de weduwe en de kinderen van den overledene de voordeelen waarop de oorlogsweduwen en -weezen recht hebben. Hetzelfde geldt voor de bloedver-

Les dispositions faisant l'objet des articles 10, 11, 12, 13 et 17 de la loi du 1er juin 1919 établissant une dotation au profit des combattants de la guerre de 1914-1918 seront étendues par analogie, en ce qui concerne la rente de captivité de 1940-1945, aux veuves et aux orphelins de l'ancien Prisonnier de Guerre de 1940-1945.

L'article 14 de la dite loi sera d'application en remplaçant les mots « décédé des suites de blessures ou de maladie contractées dans le service » par le mot « captivité », et le mot « huit » par le mot « neuf ».

ART. 9.

L'ancien prisonnier de guerre 1940-1945, membre le 10 mai 1940 de l'Armée ou de la Magistrature, Fonctionnaire, Employé et Agent des Administrations de l'Etat, des Provinces et des Communes, des Etablissements placés sous le contrôle de l'Etat, des Provinces ou des Communes, ainsi que des entreprises concessionnaires des Services Publics, ne pourra subir, du fait de son absence du pays pour raison de captivité, aucun préjudice matériel dans sa carrière.

Le temps passé en captivité comptera, pour l'ancienneté et pour l'avancement, comme service effectif accompli dans la carrière normale de l'intéressé.

L'ancienneté et les droits à l'avancement seront réglés suivant ce principe et en respectant le Statut auquel l'intéressé était soumis le 10 mai 1940.

Si ses états de service au 10 mai 1940 lui permettaient d'escompter un avancement normal, il ne pourra être dépassé dans son avancement par ses collègues restés en service sous l'occupation et dont les titres au 10 mai 1940 n'étaient pas supérieurs aux siens.

Les modalités d'application des principes inscrits dans le présent article feront l'objet de dispositions particulières tenant compte du Statut à appliquer dans chaque cas et s'inspirant des règles édictées par la loi du 3 août 1919 pour la réintégration des Belges mobilisés dans les fonctions et emplois publics.

ART. 10.

Les prisonniers de guerre jouiront d'une priorité dans l'octroi des emplois publics, à conditions et capacités égales, mais avec recul de la limite d'âge, sur le même pied que les combattants, résistants et prisonniers politiques, mais compte tenu de la durée des prestations accomplies et ce jusqu'au 1er janvier 1955.

Ce bénéfice sera étendu aux veuves jusqu'à la même date et aux orphelins de guerre ou enfants d'invalides 100 % jusqu'à l'âge de 30 ans.

wanten in de opgaande linie, indien de overledene ongehuwd en steun van een gezin, of gescheiden, zonder kinderen, was.

De bepalingen die het voorwerp uitmaken van artikelen 10, 11, 12, 13 en 17 der wet van 1 Juni 1919, houdende instelling van een begiftiging ten voordeele der strijders van den oorlog van 1914-1918 worden, wat de gevangenschapsrente van 1940-1945 betreft, dienovereenkomstig uitgebreid tot de weduwen en weezen van den gewezen Krijgsgevangene van 1940-1945.

Artikel 14 van genoemde wet is van toepassing, mits de woorden « verwondingen of van in den dienst opgedane ziekte » door het woord « gevangenschap » en het woord « acht » door « negen » te vervangen.

ART. 9.

De gewezen krijgsgevangene van 1940-1945, op 10 Mei 1940 lid van het Leger of van de Magistratuur, Ambtenaar, Bediende en Beambte van de Staats-, Provincie- en Gemeentebesturen, van de Instellingen onder het toezicht van den Staat, de Provinciën of de Gemeenten, evenals van de ondernemingen, concessiehouders van de Openbare Diensten, mag, door het feit van zijn afwezigheid in het buitenland, wegens krijgsgevangenschap, geen enkel stoffelijk nadeel ondergaan in zijn loopbaan.

De tijd, doorgebracht in gevangenschap geldt, voor de dienstjaren en de bevordering, als werkelijke dienst in de normale loopbaan van den belanghebbende.

De dienstjaren en de rechten op bevordering worden volgens dit beginsel geregeld, met inachtneming van het Statuut, waaraan de belanghebbende op 10 Mei 1940 onderworpen was.

Indien zijn dienststaten op 10 Mei 1940 hem toelieten een normale bevordering te verwachten, mag hij in zijn bevordering niet voorbijgestreefd worden door zijn collega's, die tijdens de bezetting in dienst gebleven zijn en wier titels op 10 Mei 1940 niet hooger waren dan de zijne.

De toepassingsmodaliteiten van de in dit artikel vermelde beginselen, zullen het voorwerp uitmaken van bijzondere bepalingen die rekening houden met het in ieder geval toe te passen Statuut en die ingegeven worden door de regels, uitgevaardigd door de wet van 3 Augustus 1919, betreffende de diensthervatting door de gemobiliseerde Belgen in de openbare ambten en betrekkingen.

ART. 10.

De krijgsgevangenen krijgen de voorkeur bij het verleenen der openbare betrekkingen, bij gelijke voorwaarden en bekwaamheid, maar met terugbrenging van de leeftijdsgrens, op denzelfden voet als de strijders, leden van den weerstand en politieke gevangenen, doch met inachtneming van den duur der geleverde prestaties, en dit tot op 1 Januari 1955.

Dit voorrecht wordt tot denzelfden datum uitgebreid tot de weduwen en tot de oorlogsweezen of kinderen van 100 % oorlogsverminkten, tot op den leeftijd van 30 jaar.

ART. 11.

Les années de captivité compteront dans la supputation des années de service dans les Administrations publiques. Elles seront comptées comme annuités doubles pour le calcul de la pension. Au même titre que les anciens combattants de 1914-1918 appartenant à la réserve, les prisonniers de guerre jouiront de la pension d'ancienneté conformément aux lois coordonnées sur les pensions militaires s'ils sont invalides de guerre et comptent au moins dix ans de service militaire effectif.

ART. 12.

Le Roi peut, par un arrêté motivé, annuler dans les trois mois à dater de la promulgation de la présente loi, les nominations faites en violation des articles 9 et 10 de la présente loi. Il peut nommer d'office à l'emploi auquel la nomination a fait l'objet de deux annulations successives.

ART. 13.

Pour l'obtention des pensions d'invalidité, les lésions ou maladies, tant ordinaires que de travail, contractées durant la captivité sont considérées, sauf preuve contraire, comme résultant directement de la captivité.

ART. 14.

Au point de vue de l'octroi des majorations de rente de vieillesse, des majorations de rente de veuve et des allocations d'orphelins prévues par la loi du 15 décembre 1937, relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré, ainsi qu'au point de vue de l'octroi des compléments de pension de vieillesse et de survie accordés en exécution de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, par les arrêtés des 30 janvier, 12 mars et 17 avril 1945, les prisonniers de guerre seront considérés comme ayant effectué les versements minima légaux pour chacune des années d'assurance 1939-40, 1940-41, 1941-42, 1942-43, 1943-44 et 1944-45.

ART. 15.

Les prisonniers de guerre jouiront de tous les avantages accordés ou à accorder par la législation relative à la réadaptation professionnelle des citoyens tant invalides du travail que victimes de la guerre.

ART. 16.

Ils jouiront des avantages de crédit accordés ou à accorder à toute catégorie de citoyens mis dans une situation privilégiée, soit comme invalides du travail, victimes de la guerre ou ouvriers de catégorie spéciale.

ART. 11.

De jaren van gevangenschap komen in aanmerking voor de berekening der dienstjaren in de Openbare besturen. Zij tellen als dubbele diensttijd voor de berekening van het pensioen. De krijgsgevangenen genieten, evenzeer als de oudstrijders van 1914-1918, die deel uitmaken van het reservekader, het ancienniteitspensioen, overeenkomstig de samengeordende wetten op de militaire pensioenen, indien zij oorlogsverminkten zijn en ten minste tien jaren werkelijken militairen dienst tellen.

ART. 12.

De Koning kan, door een met redenen omkleed besluit, binnen drie maanden na de uitvaardiging van deze wet, alle benoemingen, die bij inbreuk op artikelen 9 en 10 van deze wet werden gedaan, vernietigen. Hij kan ambtshalve benoemen in de betrekking, die het voorwerp heeft uitgemaakt van twee opeenvolgende vernietigingen.

ART. 13.

Voor het bekomen der invaliditeitspensioenen, worden zoowel de gewone als de arbeidsverwondingen, opgeloopen tijdens de gevangenschap behoudens tegenbewijs, beschouwd als rechtstreeksche gevolgen van de gevangenschap.

ART. 14.

Ten opzichte van het verleenen van de ouderdomsrentetoeslagen, van de weduwenrentetoeslagen en van de weezentoelagen, voorzien door de wet van 15 December 1937, betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdigen dood, evenals ten opzichte van het verleenen der aanvullende ouderdoms- en overlevingspensioenen, in uitvoering van de besluitwet van 28 December 1944, betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, toegekend door de besluiten van 30 Januari, 12 Maart en 17 April 1945, wordt voor de krijgsgevangenen verondersteld dat zij de wettelijke minima-stortingen gedaan hebben voor de verzekeringsjaren 1939-1940, 1940-1941, 1941-1942, 1942-1943, 1943-1944 en 1944-1945.

ART. 15.

De krijgsgevangenen genieten alle voordeelen, toegekend of toe te kennen door de wetgeving betreffende de beroepswederaanpassing der burgers, zoowel van de arbeidsinvaliden als van de oorlogsslachtoffers.

ART. 16.

Zij kunnen het voordeel genieten van kredieten, toegekend of toe te kennen aan iedere categorie van burgers die, hetzij als arbeidsinvaliden, als oorlogsslachtoffers of als arbeiders van een bijzondere categorie, in een bevoorrechten toestand verkeeren.

ART. 17.

Tout prisonnier de guerre de 1940-1945 qui ne restera pas, à l'issue de sa captivité, au service de l'Etat comme militaire de carrière aura droit, s'il a été rapatrié après le 30 juin 1941, soit une indemnité de 3.500 francs destinée à l'achat d'effets civils, soit à l'étoffe et à la doublure nécessaires à la confection d'un costume, plus une paire de chaussures, le tout majoré de la différence entre la somme de 3.500 francs et la valeur des matières reçues.

ART. 17.

Ieder krijgsgevangene van 1940-1945 die, na zijn gevangenschap, niet in dienst blijft van den Staat als beroepsmilitair, heeft, indien hij na 30 Juni 1941 gerepatrieerd werd, recht hetzij op een vergoeding van 3.500 frank, bestemd voor het aankoopen van burgerkleeren, hetzij op de noodige stof en voering voor het maken van een costuum, plus een paar schoenen, een en ander verhoogd met het verschil tusschen de som van 3.500 frank en de waarde van hetgeen zij ontvangen hebben.

Ch. du BUS de WARNAFFE,
Jean REY,
M. SOMERHAUSEN,
H. RASSART,
J. OBLIN,
M. JAMINET.